

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Soldatens Farvel

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Soldatens Farvel", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 488. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid59441/facsimile.pdf>
(tilgået 17. oktober 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

som elleskudt stod jeg — hvad var der mig hændt?
Da klang der en Stemme: „Aa, maa jeg faa tændt!
De husker mig nok? — En gammel Bekendt!
Hos Dem kan lidt Fyr jeg vel finde?“

Forpagteren tændte og vedblev saa,
imedens du bortsvandt i Skyggen:
„De stirrer saa traurigt mod Himlens Blaa;
ja, kunde lidt mere Regn vi faa,
saa vilde det hjælpe paa Byggen.
For hun er kun sløj!“ — „Hvad siger De? — Hun!
Hvem er det De mener?“ — „Jeg mener kun,
hvis ej vi faar Regn om en søje Stund,
saa er det s'gu ude med Byggen!“

SOLDATENS FARVEL.

(Toskansk Krigssang).

Farvel, min blonde Pige,
Armeen staar parat!
Og hvis jeg ikke fulgte den,
saa var jeg ej Soldat.

Tornistret har jeg pakket,
og Riflen har jeg ladt;
naar Solen rejser sig ved Gry,
begynder Savnets Nat.

Jeg lader dig ej ene
tilbage her i Løn,
se, Drengen dér skal trøste dig,
vor Elskovs første Søn!